

Odissea Mesianică (VII)

Flavius Laurian Duverna

Odissea Mesianică (VII)

Evocare Biblică

Partea VII -a

Irod

„ Așa vorbește Domnul: Un țipăt se aude
la Rama, plângeri și lacrimi amare; Rahela își
plânge copiii; și nu vrea să se mângâie pen-
tru copiii ei, căci nu mai sunt!” „ Așa vorbe-
ște Domnul: Oprește-ți plânsul, oprește-ți
lacrimile din ochi; căci truda îți va fi răsplătită,
zice Domnul; ei se vor întoarce iarăși din țara
vrăjmașului. „ Este nădejde pentru urmașii
tăi, zice Domnul; copiii tăi se vor întoarce în
ținutul lor!” Ier. 31, 15 - 17.

.....

Și după ce Magii, au plecat
În vis lui Iosif când dormea,
Din cer un înger s-arătat
De-al instrui, ce-i de urmat
Și-n glas omenesc, zicea:

„ Tu scoală-te acum îndată!
Ia Pruncul și pe mama lui!
Fugi în Egipt, deocamdată,
Cu viața Pruncului salvată,
Acesta-i planul Domnului!”

„ Acolo-ai să rămâi o vreme
Până Eu din nou voi spune,
Că nu mai ai de a te teme
Și că nu mai sunt probleme,
Spre-a reveni în zile bune.”

„ Și iată acum o înștiințare:
Irod pe Prunc... va căuta,
Să-L găsească și omoare,
Să-i treacă necazul mare

Nemulțumirea, a-și arăta."

„ Căci el se zbate de mânie
Să stingă vestea cea bună,
Tiran și-umplut de gelozie
Că de Prunc nimic nu știe
Va izbucni, ca o furtună."

Și Iosif de grab' s-a sculat,
A luat pe Prunc și pe Maria,
Și-nspre Egipt ei au plecat
Îndreptându-se ne-ntârziat
Să scape pe Pruncul Mesia.

Și-a așteptat mult Împăratul
Ca Magii duși să mai revină,
Zicând că e deschis palatul
Pentru-ai aduce rezultatul -
Privind vestirea cea divină.

Și după ce-a trecut o vreme
Destul de lungă-n așteptare,
Ivindu-se-n mers alte teme
S-a hotărât la el să-i cheme
Pe toți aprozii-n grabă mare.

N-au trebuit cercetări multe
Ca toți să poată a înțelege,
Că Magii n-au vrut s-asculte
Prefăcătoriile-i prea multe -
Și pe la el de a mai merge.

Astfel gândind, c-au și ajuns
Acolo, în țara lor din Răsărit,
Înseamnă că-au ținut ascuns
Posibilul... de dat răspuns -
Despre copil cum L-au găsit!

Atunci, Împăratul s-a mâniat
Și-n supărarea-i foarte mare,
Văzând cum Magii l-au trișat
Și el degeaba,... a așteptat -
Iar ei s-au dus pe-altă cărare...

La gându' întoarcerii, turba,
Că mai de mult n-a priceput,
Și-n mintea lui... se întreba:
„ Cum s-ar putea, rezolva?

Ce poate-acum fi de făcut?"

Atunci în minte, a născocit
Un groaznic plan de nimicire,
Un plan de martiraj cumplit
Prin front de sabie pornit
Ce nu aștepta... zăbovire.

Și cum dela Magi se-aflase
Când sus pe cerul înstelat,
O stea în lumină se-arătase
În licăriri de-aur frumoase
Vestind acel mare Împărat,

A socotit spre-a se-nțelege
Copilul când s-ar fi născut,
Copil, ce-urma să fie Rege
După a cerului sublimă Lege
După cum Magii, au văzut,

După câtva timp, de socotit
Cam câtă vreme-ar fi trecut,
De când și Magii s-au pornit
Din Țara lor,... din Răsărit
Să afle Pruncul nou născut...

A stabilit de grab' s-omoare
Pe cei de parte bărbătească,
Pe pruncii toți, fără cruțare,
O! Niciunul, să aibă scăpare,
Niciunul, să nu mai trăiască!

Și-n Betleem au fost trimiși
Și-n toate-acele împrejurimi,
(Pruncii mici, spre-a fi uciși)
De la doi ani, fiind proscriși,
Ostașii cruzi, și făr' de inimi.

Și-au junghiat fără cruțare
Pe toți, de la doi ani în jos,
Ca prin această răzbunare
Ce-a provocat o jale mare
Să fie-ucis, și Isus Hristos.

Astfel, s-a împlinit profeția
Cum Dumnezeu a înștiințat,
Prin proorocul... Ieremia -
Că-n inimi va intra pustia,

Atunci, când El a declarat:

„ Un țipăt se-aude în Rama!
E plângere și bocet mult,
Rahela-și vestește teama
Că-n suflet se-ntinde rana,
Ostașii cruzi, însă n-ascult.”

„ Ea își jelește-ai săi copii
Și nu primește mângâiere;
Ei nu mai sunt între cei vii
Pentru-a le-aduce bucurii...
Cuprinsă-i de grea durere!”

După o vreme,... oarecare,
Irod, regele crud a murit,
Ducând cu el osânda mare
A mii de lacrimi, arzătoare
Pentru pruncii, ce-a jertfit.

Din nou, un înger se arată
Lui Iosif noaptea iar în vis,
Zicând: „ Scoală-te, îndată,
Căci calea ți-este aranjată,
În față ai drumul deschis.”

„ Ia Pruncul și pe mama Lui
Și mergi în țară, c-au murit,
Toți cei ce viața Pruncului
Călcând glasul Cuvântului,
Au căutat mult și-au râvnit!”

Iosif tăcând, a ascultat de el,
A luat pe Prunc și pe Maria,
Și iar, ei s-au întors în Israel
Marcați de groaznicul măcel,
Să-L aibă în grijă, pe Mesia.

Doreau acum să locuiască
În Betleemul drag, regăsit,
Și ei copilul să și-L crească
În dragostea părintească,
De-ntâi născut și prea iubit.

Dar când ei veste-au auzit
Cum că-n Iudeea, Arhelau,
Domnește după ce-a murit
Irod, al său tată nelegiuit -

Să se-ntoarcă, se temeau.

Stau în cumpănă, gândind
Spre care cetate s-apuce,
Și tot plănuind și socotind
Pentru copil, în grijă fiind -
Au înțeles că-s la răscruce.

Și tot Domnul, i-a înștiințat
Să se întoarcă din Iudeea,
Și ascultând, ei au plecat
Spre Nazaretul ce-au lăsat,
Să locuiască... în Galileea.

De îngerul ce-a fost trimis
Ei s-au convins, povățuiți,
Privind cu gândul deschis
Peste încercările de vis -
În toate ce-au fost sfătuiți.

Mergeau cu inima-mpăcată
Că Domnul poartă grija lor,
Pe-acelaș drum de altă dată
Ca și-o familie... întemeiată
Ducând cu ei un Pruncușor.

Prin greutățile ce au trecut
Dela venirea,... la-nscriere,
Ei amândoi,... au cunoscut
În multe lucruri ce-au făcut
C-au împlinit o sfântă vrere.

Și tot astfel... de-aci-nainte
Încrezători căci Dumnezeu,
Le-a îngăduit, învățăminte,
Privind lucrările Lui sfinte -
Îl vor urma cu drag mrereu.

La Nazaret,... s-au stabilit -
Pruncul crescând an de an,
Prin prooroci cum s-a vestit
Ca un Lăstar verde și iubit,
Căci El va fi,... Nazarinean.

Și-astfel, El zilnic se-ntărea
Făcând în jur tot fapte bune,
Iar Duhul Sfânt, Îl ocrotea
Spre slava cerului, creștea

Și era plin, de înțelepciune!

Sfârșit

Flavius Laurian Duverna